

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἔτησίᾳ . . . . . Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

Γ. ΚΥΤΡΙΛΑΚΗΣ.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον . . . . . λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ἀφιχθέντα ἐνταῦθα.

ΑΘΗΝΑΙ, τῇ 13 Μαΐου 1877, ὥρα 3 μ. μ.

Ἡ Ἀγγλία παρήγγειλεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν προμήθειαν τροφῶν διὰ 80,000 στρατευμάτων.

Βερολίνον. Ὁ Βίσμαρκ προσεκλήθη συνετεία ταραχῶν Γαλλίας.

Οὐδὲν νεώτερον Δουνάβεως.

ΚΕΡΚΥΡΑ, 13/25 Μαΐου, ὥρα 9 μ. μ.

Ἡ Κωνσταντινούπολις ἐκηρύχθη εἰς κατάστασιν πολιορκίας συνετεία ἐπιδείξεων τῶν σοφτάδων. Μάχαι τῶν προσκόπων πρὸς τὸ Βάν. Οἱ Τούρκοι ἐβομβόλησαν τὸ Ἄρδλερ. Οἱ Πέρσαι σχηματίζουσι στρατόπεδον εἰς Σελμάς.

ΑΘΗΝΑΙ, 14/26 Μαΐου.

Οἱ Ῥώσοι βαδίζουσι πρὸς τὸ Ἐρζερούμ, βομβολοῦσι περὶ σματωδῶς τὸ Κάρς.

Ἐπίκειται ὑπουργικὴ μεταβολὴ ἐν Τουρκίᾳ.

Ὁ Μιλάνος προτίθεται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀδειαν ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρον διὰ νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας.

Ὁ Βίσμαρκ ἐπανελθὼν εἰς Βερολίνον ἀσχολεῖται σπουδαίως.

ΒΙΒΙΝΝΗ, 14/26 Μαΐου.

Συνετεία διαδηλώσεως σοφτάδων, ἐπίκειται ἀναπόφευκτος ἐπανάστασις εἰς Κωνσταντινούπολιν. Θέσις πραγμάτων κρισιμωτάτη.

Οἱ Ῥώσοι ἀπέχουσι τοῦ Ἐρζερούμ σταθμὸν τινα. Συνετεία ἀλώσεως τοῦ Ἄρδαχάν οἱ Ῥώσοι προοδεύουν.

Ὁ « Χρόνος » συμβουλεύει προσάρτησιν Βουλγαρίας εἰς Ῥουμανίαν.

ΑΘΗΝΑΙ, 15/27 Μαΐου.

Χθὲς τὴν πρωίαν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ῥωσικοῦ ναυτικοῦ Δουβρουσώφ καὶ Σκερτακώφ ἀνετίναξαν εἰς τὸν ἀέρα πλοσίον τῆς Βραΐλας τὸν Τουρκικὸν μονήτορα, προσκολλήσαντες εἰς αὐτὸν νηορρήκτην.

ΚΕΡΚΥΡΑ, 15/27 Μαΐου, ὥρα 8 ἑσπέρας.

Οἱ Ῥώσοι διακόψαντε τὸν βομβαρδισμόν τοῦ φρουρίου Κάρς, ἐπροχώρησαν πρὸς τὸ Ἐρζερούμ. Τὰ ὕδατα τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Σερέτη ὑπερεξεχειλίσαν. Οἱ βομβαρδισμοὶ τῶν παραδουναβίων πόλεων ἐξηκολούθησαν.

ΑΘΗΝΑΙ τῇ 16 Μαΐου 1877, ὥρα 11 π. μ.

Ὁ « Χρόνος » γράφει: ἂν ἡ Ἑλλάς μένει ἄσυχος, ἡ θέ-

σις αὐτῆς ἔσται ἀξιοθρήνητος. Θέλομεν συμβουλεύσει αὐτὴν ἡσυχίαν, ἀλλ' ἡ ἡσυχία εἶναι ἀδύνατος· διότι ὁ θρίαμβος τοῦ Σλαυϊσμοῦ θέλει σῶσει διὰ παντός τὸν Ἑλληνισμόν. »

ΑΥΤΟΘΕΝ τῇ 16 Μαΐου 1877, ὥρα 4 μ. μ.

Αἱ ταραχαὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ Σουλτάνου καὶ τοῦ ὑπουργείου αὐξάνουσι.

Αὐγερινός Πρόεδρος Βουλῆς λαβὼν ψήφους 72 κατὰ 42. Ὁ Δεληγεώργη; ἐδήλωσεν εἰς τὴν βουλὴν τὴν παραίτησίν του.

ΚΕΡΚΥΡΑ, 17/29 Μαΐου ὥρα 8.10 π. μ.

Οἱ Ῥώσοι ἐπροχώρησαν ἐν Ἀσίᾳ εἰς διάφορα σημεία. Οἱ Τούρκοι κατέστρεψαν τὸ φρούριον Ἐρδὲλ πρὸς βορρᾶν τοῦ Σουκούμ Καλέ.

Ἡ Περσία ἐδήλωσεν εἰς τὴν Πύλην ὅτι θέλει μένει οὐδέτερα.

Οἱ φόβοι μας.

Ἀκόμη ἡ Βουλὴ δὲν ἔκαμεν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, συνερχομένη εἰς ἑκτακτον καὶ σπουδαιοτάτην σύνοδον, ἀκόμη οἱ βουλευταὶ ἀποχαιρετῶσιν ἕκαστος τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπαρχίας ὅπως ἐν μνήμῃ φέροντες τὴν ἐν τοῖς ἐντολεῦσιν αὐτῶν ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων ἀναπτυχθεῖσαν γνώμην, μεταβῶσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν, τὴν ἐστίαν ταύτην τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ἀτελευτήτων συζητήσεων, καὶ ἰδοῦ ἤρξαντο ἐν Ἀθήναις αἱ περὶ θεωριῶν γνώμαι, ἤρξατο ἕκαστος τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ὑφισταμένων κομμάτων ἐναντίαν τοῦ ἑτέρου νὰ ἐκφράξῃ ἰδέαν, προοιωνιζόμενα οὕτω τὴν ματαιώσιν τῶν ἐλπίδων τοῦ ἔθνους. Οἱ πρό τινων ἡμερῶν ἐπὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου ἐκφρασθέντες φόβοι ἡμῶν βλέπομεν δυστυχῶς ὅτι ἐνισχύονται, καὶ ἂν μὴ ὁ λαὸς ὁ κυρίαρχος ἐν τῇ συναισθήσει τῆς προδοσίας ἦν παρασκευάζουσι αὐτῷ οἱ ἀντιπρόσωποί του ἐπιβληθῆ αὐτοῖς ἀπαιτῶν ν' ἀντιληφθῶσι τῶν πραγμάτων καταλείποντες τὰς θεωρίας, φοβούμεθα μὴ μάρτη παρέλθῃ καὶ ἡ περίστασις αὕτη, μὴ ἐν ἀκαίροις συζητήσεσιν ἀναλωθῶσιν αἱ ἱεραὶ στιγμαὶ ἃς διερχόμεθα. Πάντες ἡμοφωνοῦσιν ὡς πρὸς ἓν καὶ μόνον, ὡς πρὸς τὸ κρίσιμον τῶν περιστάσεων, ἀνομολογοῦσι δὲ καὶ τὴν ἀνάγκην δραστηρίου ἐνεργ-

γείας. Αί ιδέαι όμως περί τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας εἶναι διάφοροι τοῦ ἐνός ἀπὸ τοῦ ἐτέρου, καὶ οὐδείς ὑποχωρεῖ εἰς τὴν γνώμην τοῦ ἄλλου, τοῦτο δὲ ἔσται τὸ σημεῖον περίξ τοῦ ὁποίου θὰ στρέφονται καὶ πάλιν αἱ θεωρητικαὶ συζητήσεις. Ἀπησχόλει τοὺς ἀρχηγούς τῶν κομμάτων καὶ ἕτερον ζήτημα μᾶλλον αὐτοῖς περισπούδαστον, τὸ Κυβερνητικόν, διότι κατ' αὐτοὺς πρέπει νὰ σχηματισθῇ Κυβέρνησις ἐπαρκῆς, ὡσανεὶ πᾶσαν Κυβέρνησιν δὲν δύνανται οὗτοι νὰ καταστήσωσιν ἐπαρκῆ διὰ τῆς σιωπηρᾶς ἀνοχῆς των. Ἴδου ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἢ ἀνεπαρκῆς ἀπεχώρησε τῆς ἐξουσίας ἠττηθεῖσα εἰς τὸ ζήτημα τοῦ προέδρου, περιελεύσεται δὲ βεβαίως ἡ ἐξουσία εἰς χεῖρας ἐκείνων οἵτινες θὰ δυνηθῶσι νὰ συγκρατήσωσι πλειονοψηφίαν.

Ἄλλὰ τίς δύνανται νὰ συγκρατήσῃ τοιαύτην ἄνευ συμπράξεως ἄλλων; τίνας δὲ αἱ ιδέαι συμπίπτουσι πρὸς τὰς τοῦ ἐτέρου, ἢ τίς θὰ θυσιάσῃ τὰς ἑαυτοῦ ὑπὲρ τῶν τοῦ ἐτέρου; Πολλοὶ εἶπον καὶ ἐξακολουθοῦσι συμβουλευόντες τὴν κοινὴν ἀπάντων σύμπραξιν ὡς ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τῶν περιστάσεων· εἰσὶ δὲ καὶ τινες οἱ νομίσαντες κατορθωτὸν τὸ τοιοῦτον καὶ τὴν δημοκρατίαν πατριωτισμὸν χαρακτηρίσαντες. Ἡμεῖς δὲ τὴν τοιαύτην σύμπραξιν φρονούντες ὡς ἰκανὴν μόνον νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ἔξω κόσμου, θεωροῦμεν αὐτὴν ἀκατόρθωτον, καὶ τὸ ἀκατόρθωτον τοῦτο πηγάζει ἐξ αὐτῶν τῶν θεμελιούντων ἐπὶ τῆς δημαγωγίας ταύτης. Ἔσται ὁμως ἀφ' ἐτέρου καὶ ἡμιστά ἀποτελεσματικὴ, διότι ἐν τῇ συμπράξει αὐτῇ συγκρουσθήσονται ἀμέσως ἐξ ἀρχῆς αἱ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας γνώμαι καὶ θεωρίαι ἐκάστου, καὶ ἡ ἐκ τῆς παραλύσεως τῆς ἰσχυρᾶς ταύτης Κυβερνητικῆς μηχανῆς ἐπελευσομένη ἠθικὴ βλάβη ἔσται τότε μεγαλειτέρα τῆς ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων μεταβολῶν τῶν προσωπικῶν Κυβερνήσεων. Ἀδικοῦμεν πολὺ τοὺς πολιτικούς ἡμῶν ἀρνούμενοι αὐτοῖς τὴν αὐταπάρνησιν ταύτην, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν καὶ διδόμενα νὰ πιστεύσωμεν τούτους ἀνωτέρους τοῦ ἰδίου ἐγωῖσμοῦ. Τὸ καθ' ἡμᾶς ὀφείλει ἢ βουλή, ἰδίως οἱ καθ' ἕκαστος βουλευταὶ, καταλείποντες τῶν ἰδίων ἀρχηγῶν τὰς θεωρίας, τὴν σχηματισθησομένην Κυβέρνησιν οἰαδῆποτε καὶ ἂν ᾗ, νὰ ὑποστηρίξῃ καθιστώσα οὕτως ἐπαρκῆ εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις, νὰ χορηγήσῃ δ' αὐτῇ πᾶν ὅ,τι συντελεστικὸν εἰς τὴν ἐνεργεσίαν ὧν ἀπαιτεῖ τὸ ἔθνος, πᾶσαν δὲ παρεμβαλλομένην συζήτησιν πρὸς ἀπώλειαν χρόνου αὐθωρεῖ ν' ἀπορίπτῃ, καταστήσῃ δὲ τὴν Κυβέρνησιν ταύτην προσωπικῶς ὑπεύθυνον διὰ πᾶσαν τυχόν ἀκηδίαν ἢ παράλειψιν τῶν συμφερόντων τῷ ἔθνει. Ταῦτα δὲ ἐπιτελοῦσα καὶ ψηφίζουσα ἢ βουλή ἐν τάχει, ἔστω βεβαία ὅτι τοῦ λαοῦ τὴν ἐπιδοκιμασίαν θὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτῆς, ὅστις τότε παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς του καὶ μόνον θὰ ζητήσῃ τὰς εὐθύνας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Προχθές (Κυριακὴν) ἐγένετο ἡ κλήρωσις τῶν ἐν τῷ πρώτῳ τμήματι τοῦ καταλογου περιλαμβανομένων ὀνομάτων τῶν ἐφεδρῶν, χθές δὲ ἐξηκολούθησεν αὐτὴ διὰ τοῦ ἐν τῷ δευτέρῳ τμήματι ἐγγεγραμμένου. Καὶ κατὰ τὰς δύο ταύτας ἡμέρας τῆς κληρώσεως ἄκρα ἰσυχία καὶ τάξις ἐπεκράτησε. Ἐκ τῶν κληρωθέντων νέων πολλοὶ ἀνήκουσιν εἰς εὐπόρους οἰκογενείας τῆς πόλεως μας.

— Εἰς τὴν θέσιν τοῦ παραιτηθέντος ἱεροκήρυκος τοῦ καθ' ἡμᾶς Νομοῦ κ. Ναθαναὴλ Ἰωάννου, διωρίσθη ὁ ἱερομόναχος Ἰωάσαφ Σιάκος, εἰς τῶν εὐπαιδύτων Ἑλλήνων κληρικῶν.

— Συμφωνούντες καὶ ἡμεῖς μετὰ τῆς συναδέλφου σπατριδος παρακαλοῦμεν τὴν Ἀστυνομίαν ὅπως ἐμποδίσῃ τοὺς εἰς τὴν πόλιν μας περιφερομένους ἐπαίτας, καθότι δὲν εἶναι δίκαιον ἐνῷ ἐξοδεύθησαν τόσαι χιλιάδες δραχμῶν πρὸς ἀνέγερσιν μεγαλοπρεπεστάτου μεγάρου, εἰς τὸ νὰ εὐρίσκωσιν ἄσυλον καὶ καλῶς διατηρῶνται ἐν αὐτῷ, οὗτοι νὰ περιτρεχῶσι τὴν πόλιν καὶ νὰ ἐνοχλῶσι τοὺς πολίτας.

— Πολλὰ ἐγράφησαν τὰς ἡμέρας ταύτας, γράφει ἡ «Ἀλήθεια», περὶ διακονιώνσεων ἀνταλλαγισῶν δῆθεν μεταξὺ τῆς Ἑλλ. κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐνταῦθα πρεσβείας τῆς Ὑ. Πύλης καὶ ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀπόδρασιν τῶν ληστῶν ἐκ τῶν φυλακῶν Ἰωαννίνων. Καθ' ἃ ἐβεβαιώθημεν, τὰ διαδοθέντα περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης οὐδεμίαν εἶχοντο ἀληθείας, τῆς Ὑ. Πύλης οὐδεμίαν ἀπαιτήσιν διατυπωσάσης κατὰ τῆς ἑλλ. κυβερνήσεως διὰ φράσεις ἢ λέξεις ἐγγιζούσας δῆθεν τὴν φιλοτιμίαν τῆς Πύλης. Οὔτε φράσεις τραχεῖαι ἀπῆρχον ἐν τῷ ἑλλιν. ἐγγράφῳ, οὔτε ἡ Πύλη ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ παραπονεθῇ, ἀφοῦ τὸ δίκαιον ἦν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

— Διωρίσθη δικαστικὸς Σύμβουλος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Μιχαὴλ Ταταράκης, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος τοιοῦτου κ. Π. Κιάπε.

— Ἡ ὀθωμανικὴ βουλή ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτῆς συνεδριάσει ἐψήφισε τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν τοῦ πρώην μεγάλου βεζύρου Μαχμούτ πασοᾶ.

— Ὁ φρούραρχος τοῦ ὑπὸ τῶν Ῥώσων ἀλωθέντος Ἄρδαχάν εἰσήχθη εἰς τὸ στρατοδικεῖον.

— Ἡ τουρκικὴ ἐφημερίς «Ἀλήθεια» ὄργανον τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν βεβαίωσεν ὅτι ἐξεδόθη Ἀυτοκρατορικὸς ἰρὰδες διατάσων ὅπως ἡ στρατιωτικὴ κλήρωσις ἐπεκταθῇ εἰς ὅλους τοὺς ὀπτικούς τοῦ Κράτους οἰασθήποτε θρησκείας καὶ ἐθνικότητος. Ἡ στρατολογία τῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἰκανῶν ἀρξεται κατ' ἀρχάς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἀκολουθῶν δὲ θέλει ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, γενήσεται δὲ ἡ στρατολογία διὰ κληρώσεως.

— Εἰς τὴν «Βελγικὴν Ἀνεξαρτησίαν» γράφουσιν ἐκ Παρισίων ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν δούξ Δεκάξ θεωρεῖ πειθανὴν τὴν κατοχὴν τῆς Κρήτης ὑπὸ τῶν Ἀγγλων.

— Δίαν τεταμένη παρίσταται ἡ ἐν Γαλλίᾳ κατάστασις τῶν πραγμάτων μετὰ τὰ γνωστὰ ἤδη τελευταῖα συμβάντα. Ἐκ τῆς ἀπολύσεως 40 καὶ μεταθέσεως 20 δημοκρατικῶν νομαρχῶν καὶ ἐξ ἄλλων ἐνεργειῶν τοῦ νέου ὑπουργείου τεκμαίρεται ἐπικειμένη ἀπόπειρα πρὸς μεταβολὰς, ἐξ ὧν παράγεται μέγας ἐρεθισμός.

— Αἱ πλείοσαι τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων ὡς καὶ ἄλλαι γερμανικαὶ, κατηγοροῦσιν ζωηρότατα τοὺς αἰτίους τῆς τελευταίας ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργικῆς ἀλλαγῆς. Τὰ «Ἡμερησία Νέα» ἀποκαλοῦσι δυστυχίαν τῆς Γαλλίας τὴν παραι-

τησιν του Ίουλιου Σίμωνος. αβίς τους κοινοβουλευτικούς κύκλους, γράφει: ή αβρημερίς τής Κολωνίας, θεωρείται ή παρϋτα κατάστασις τής Γαλλίας ως λίαν κρίσιμος· ή προζικόπημα, ή πραίτησις του Μάκ Μαών θα έπέλθη.

— Η ύπουργική ασημαία του Λονδίνου γράφει: απρέπει να έτοιμασθώμεν, όπως κατά την διευθέτησιν του μεγάλου τούτου ζητήματος άκουσθ ή φωνή ήμών. Συμφέρι να παραστώμεν τότε ως φίλοι και τών Τούρκων και τών Ρώσων. Τήν έπιρροήν ήμών ορείλομεν να έξασκήσωμεν ύπέρ τών χριστιανών, προσέχοντες όπως μη ή Ρωσσία εκμεταλευθ ή τα παθήματα αύτων ύπέρ τών ιδίων αύτης σχεδίων και παρσκευάση νέας ανατολικάς δυσχερείας θυσιάζουσα τους Έλληνας χάριν τών Σλάβων. Έπειδή ή Ρωσσία είναι ισχυροτέρα τής Τουρκίας, ό μέγας κίνδυνος είναι μη ή τουρκική πεισμονή παρατείνει τήν αντίστασιν άχρις εσχάτων.

Έν τοιαύτη περιπτώσει τό οθωμανικόν κράτος θα καταρρυσή. Έάν οι χριστιανοί ύπήκοοι τής Πύλης ήσαν εις κατάστασιν να σχηματίσωσιν έδραϊαν και ύπεύθυνον κυβένησιν, τό φάρμακον θα ήτον πρόχειρον και άπλου. Άλλ' αυτός ό Ελλάστων όμολογεί ότι δεν έχει ούτω τό πράγμα. Τό οθωμανικόν κράτος είναι λοιπόν έτι άπαραίτητος· έγγύσις τής Ευρωπαϊκής ίσορροπίας και ειρήνης.

Τό δικηγορικόν φυλλάδιον.

Τό φυλλάδιον τούτο, αναφερόμενον εις τά κατά τήν συνεδρίασιν τής 13ης παρελθόντος μηνός εν τώ κακουργιοδικείω συμβάντα, και περιέχον, ως οι γράψαντες αξιούσι, τάς περι αύτων κρίσεις και πληροφορίας του ένταυθα δικηγορικού συλλόγου, αναγκάζει ήμās και δεύτερον του ζητήματος να έπιληρθώμεν.

Και περι μέν του καθαρώς νομικού ζητήματος, ήτοι τής εκτάσεως τής επ' άκρατηρίου έξουσίας του προέδρου τών συνέδρων δύο μόνον νέα έπιχειρήματα τό εν λόγω φυλλάδιον περιέχει, ότι τούτέστιν ό εν τοις νόμοις όρος άκρατήριον τους άκρατάς μόνους δηλοί, και έπομένως, ότι ή επ' άκρατηρίου άπονεμομένη τώ προέδρω έξουσία επί μόνων τών άκρατών περιορίζεται, δεύτερον δ' ότι ή εν τή Γαλλική δικονομία περιεχομένη διάταξις διαταγής τόν θορυβούντα, το άποπέμπει διά προφορικής διαταγής τόν θορυβούντα, άποδεικνύει παράνομον τούτο παρ' ήμίν, δι' έλλειψιν όμοίας περι άποπομπής διατάξεως του ήμετέρου νόμου! τούτων ένεκα, παραπέμποντες ως πρός τά λοιπά τόν αναγνώστην εις τά δημοσιευθέντα ήδη εν αριθ. 333 τής «Πανόπης» τή 26 Απριλίου ε. ε. περιορίζομεθα νυν εις τά μνησθέντα δύο.

Και του μέν τελευταίου τούτων τό άποπον οι στοιχειωδέστεροι περι έρμηνείας κανόνες καταδεικνύουσι, καθότι οι νόμοι έρμηνεύονται κρινόμενοι εκάστοτε πρώτον μέν καθ' έ αυτοίς, ύπτερον δε παραβαλλόμενοι πρός τήν λοιπήν τής πολιτείας νομοθεσίαν, μεθ' ής εν όλον άποτελοϋσι, τής παραπολιτείας γινομένης κυρίως πρός τους νόμους, πρός ους ό υπό έρμηνείαν ειγε ένεκα του άντικειμένου αυτού ειτε διά παραπομπής άμέσου ή έμέσου ίδια συνδέεται· διά τής εργασίας δε ταύτης, ακριβώς εκτελουμένης, ανευρίσκειται ή αληθής του νόμου έννοια· προσφυγή δ' εις ξένας νομοθεσίας επί όμοίων άρχων έρειδομένας, γίνεται, όσάκις εν τώ νόμω ύπαρχη σκότος, μη δυνάμενον άλλως να διαλυθ ή, και μόνον ύπως, εκ του εκείσε κρατούντος, και τής επί τής αντισταίχου διατάξεως έρμηνείας, γνωσθ ή, αν μάλλον έλευθέρα του ασσφούς του ήμετέρου νόμου γράμματος έρμηνεία εύλογός έστι και πρέπουσα· τό δ' εξ αντιδιαστολής έπιχειρήμα,

ούτινος πάντοτε στενοτάτη δέον να γίνεται χοήσις, εν τοιαύτη τινι περιπτώσει δυνατόν να χωρήση μόνον επί διατάξεως έξαιρετικής εν τή ξενή νομοθεσία, ουδέ ρητώς παρ' ήμίν κειμένης, ουδ' αναπληρουμένης άλλως εκ τής λοιπής ήμών νομοθεσίας· εν γένει δ' άπαραίτητον μετά πολλής περισκέψεως οιαδήποτε προσφυγή εις ξένους νόμους να γίνηται. Ένεκα τής διαρρηάς τών τε καθεκαστα διατάξεων και τής άλλης εκάστης νομοθεσίας οικονομίας. Έπί δε του προκειμένου ή μέν ήμετερα νομοθεσία ούδαμώς σκοτεινή ει.νι, διότι ή δικονομία ανθέτουσα τώ προέδρω τήν εν τώ κρατηρίω άστυνομίαν, παραπέμπει αναγκαιώς εις τους ειδικούς περι άστυνομίας νόμους, κατ' αυτούς δε πάσα απαγόρευσις και πάν μετρον καθ' όσον είναι αναγκαια προς πρόληψιν ή καταστολήν ακήματος· έπιτετραμμένα εισιν, άρα και ή από του ακρατηρίου άποπομπή, ως δε και άλλοτε ειρηται και κατωτέρω παλιν δειχθήσεται, ή έξουσία αυτη του προέδρου και επί τών δικηγόρων εκτείνεται· ή δε παράλειψις ρητης περι τοιούτου μέτρου εν τή δικονομία διατάξεως ουχι περιστολήν τής του προέδρου έξουσίας, αλλά τούναντίον άλλως σκοπεί, εν μη διά τοιαύτης τινός βήτρας ύποληφθ ή, ότι τά λοιπά προληπτικά μέτρα απαγορεύονται· αν δε πρός στιγμήν νομισθ ή αναγκαιόν ν' αποδέψωμεν εις τά εν Γαλλία ισχύοντα, ύποστήριξιν μάλλον τής ανωτέρω εκδοχής διά τής ρητης εκείσε διατάξεως θα εύρωμεν, ούδαμώς κατά τά προειρημένα του εξ αντιδιαστολής έπιχειρήματος ένταυθα χωρούτος.

Τό δ' έτερον περι ακρατηρίου έπιχειρήμα χάρην αληθώς είναι διά τήν του γράψαντος απλότητα, ήν μόνη τών νόμων άνάγνωσις καταδεικνύει. Βεβαιώς δ' ή λέξις ακρατήριον εν κοινή χρήσει δηλοί τόν τόπον ένθα οι ακραταί ιστανται, εις τήν δικανικήν όμως γλώσσαν τήν δημοσίαν εν δικαστηρίω συνεδρίασιν, ως και τό όλον τής αιθούσης, εν ή αυτη διεξάγεται, δηλοί· τούτο δ' εις πάντα περι τους νόμους ασχολούμενον γνωστόν έστιν, εις μυρία δε μέρη τών τε ήμετέρων και ξένων νόμων υπό τοιαύτην έννοϊαν ό όρος ούτος άπαντάται, προς μείζονα δε πιστιν παραθετομεν τά άρθρα 433 και 446 τής ποιν. δικονομίας, ών τό μέν αναφέρει, ότι, διασκεπτομένων τών ένορκων, ό κατηγορούμενος άπέρχεται του ακρατηρίου, τό δ' ότι μετά τιν άνάγνωσιν τής έτυμηγορίας προσκαλείται ούτος εκ νεου εις αυτό. προσέτι δε τό 440 άρθρον του αυτού νόμου, εν ω λεγεται, ότι οι ένορκοι, άποφασίζοντες, επανέρχονται εις τό ακρατήριον, ουτε δ' ό κατηγορούμενος ουδ' οι ένορκοι ακραταί εισι, και όμως εν τώ ακρατηρίω κατά τήν συζήτησιν διαμένουσι· και αυτά δε τό άρθρον 370 τής ποιν. δικονομίας διαλαμβάνει, ότι αι δικηγόροι και οι κλητήρες εν τώ ακρατηρίω δημοσία καθήκοντα εκτελοϋσιν· έπειτα δε τίς ή ανάγκη τοσούτου περι τήν λέξιν άγώνος, όταν τό μνησθέν άρθρον 370 ρητώς τους δικηγόρους εις τά εν τοις άρθροις 366—369 περι θορύβων διατεταγμένα ύποβάλλει.

Άλλά τό προκειμενον φυλλάδιον ου μόνον περι τήν νομικήν έρμηνείαν άμαρτάνει, αλλά και τά πρώτα τής έπιστημονικής συζητήσεως στοιχειά παρορσ ή, τήν ακριβή τούτέστι και πιστήν εκθεσιν τών πραγμάτων, έφ' ών οι άρμόζοντες έπιστημονικοί κανόνες να έξευρεθώσι πρόκειται· τούτο δ' εύχερώς έλέγχεται διά προχείρου παραβολής τούτο δ' εύλαδίω ιστορουμένων πρός τά τής συνεδριάσεως πρακτικά, ών τό σχετικόν άπόσπασμα εν τώ άνωθι μνησθέντι φύλλω 333 τής «Πανόπης» δημοσιευθ ή· τ ή δε πρακτικά εν γένει μέν, μη προσβαλλόμενα ως πλάστιά, αληθ ή λογίζοντα, μάλιστα δε ταυτα, ών ή ακριβεία εν πλήρει συμβουλίω του δικαστηρίου τών συνέδρων εξηλέγχθη· εκ τούτου δε και άλλη ατέλεια του φυλλαδίου περι τών παρ' αυτων συνέδρων

δοθεισῶν πληροφρηῶν προκύπτει, διότι ἀδύνατον οὔτοι, ὡς πρὸς τὰ οὐσιώδη κατὰ τὴν συνεδρίασιν γεγονότα, ἄλλα μὲν νὰ υπέγραψαν, ἄλλα δὲ νὰ διηγήθησαν.

Συνομολογοῦμεν δ' ὅτι ὑψηλὴ ἡ τῶν δικηγόρων ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀποστολὴ, καὶ μέγα ὁ τούτων σύλλογος ἐπ' ἀγαθῶ τῆς κοινωνίας δύναται, πιστῶς τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἀκολουθῶν ἐξ ἴσου ὅμως ἀληθές, ὅτι μόνος ὁ ὑψηλὸς προορισμὸς δὲν δύναται κρείσσονας τῶν κοινῶν τοῖς ἀνθρώποις ἀδυναμιῶν καὶ ἐλλείψεων τοὺς δικηγόρους νὰ καταστήσῃ, οὐδ' ἔτι πλέον ἰκανὸς ἐστὶ ν' ἀνατρέψῃ τὴν ἐνώπιον τοῦ νόμου ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καθιερωμένην τῶν πολιτῶν ἀπάντων ἰσότητά, τοῦναντίον δ' εἰς μείζονα εὐθύνην αὐτοῦ: ὑποβάλλει, ἀναλόγως τῶν πλεονεκτημάτων, ὧν διὰ τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀπολαύουσι, διὸ καὶ ἀπαραίτητόν, ἵνα τύχῃσι τοῦ ἰδιάζοντος σεβασμοῦ, ὃν ἀξιοῦσι, ἵνα ἐκάστοτε περὶ τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς καὶ τῆς πρὸς τοὺς νόμους εὐλαβείας ἀπόδειξιν νὰ παρέχῃσιν, ταύτην δ' οὐδαμῶς ἐπιτυγχάνουσι συσπειρούμενοι, καὶ κατὰ τῶν προϊσταμένων αὐτοῖς στασιάζοντες, καὶ τὰς παρεκτροπὰς ἐνισχύοντες. Μοναδικὴ δὲ παρεκτροπὴ, καὶ παρὰ τῶν ἀρίστων δυνατὴ οὐδεὶς, ἀνάξια πολλῆς προσοχῆς ἐστίν, ἢ πρὸς ὑποστήριξιν ὅμως τῆς παρεκτροπῆς ταύτης παρὰ τῶν πλείστων τοῦ ἐνταῦθα δικηγορικοῦ συλλόγου μελῶν σύστασις, ἢ τοσοῦτω παμποδῶς τὸ ἐν λόγῳ φυλλάδιον ἐξυμνεῖ, οὐ μόνον παράνομός ἐστίν, ἀλλὰ καὶ βαθύτερον ἀμάρτημα τῶν ποιησαμένων ταύτην προδίδει, ἀσθενῆ τούτεστι περὶ τῆς ἰδίας ἀρετῆς πεποίησιν, καὶ προθεσιν ἐπαναλήψεως τῶν παρεκτροπῶν ἐν τῷ μέλλοντι. Τούτων δὲ τιθεμένων ἀναγκαιοτάτη ἀποδεικνύεται ἡ παρὰ τοῦ προέδρου τῶν συνεδρῶν ἐν ἐπομένῃ τινὶ τῆς 13ης συνεδριάσει γενομένη πρὸς τοὺς συνηγόρους εὐρυτέρα τοῦ συνήθους ὑπόμνησις τῶν καθηκόντων αὐτῶν τε καὶ τῶν τοῦ προέδρου, καὶ ἡ πρὸς ἀκριβῆ αὐτοῦ τήρησιν προτροπὴ, ἄτοπος δὲ ἡ ἐπὶ τούτῳ ἀπορία τῶν τοῦ φυλλαδίου συγγραφέων καθότι ὁ πρόεδρος καθῆκον ἐκ τοῦ νόμου εἶχε νὰ μεριμνήσῃ περὶ τε τῆς τοῦ δικαστηρίου εὐπρεπείας καὶ τῆς πιστῆς τοῦ καθήκοντος ἐκπληρώσεως τῶν ὑπ' αὐτὸν δικαστικῶν λειτουργῶν, σπουδαίως ἀμφοτέρων διὰ τῶν τότε διαδραματισθέντων ἀπειλουμένων. Ἀληθῶς δὲ διὰ τούτου ἐξήρηθ' ἡ γόλος τῶν μνησθέντων συγγραφέων καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς, διὸ καὶ δόγμα ἡ ἀνωτέρω πρὸς τὸ καθῆκον προτροπὴ εἰρωνικῶς ὑπ' αὐτῶν ἐκλήθη, ἡ δικαστικὴ ὅμως εὐπρέπεια ἀπεκατέστη, καὶ πᾶν σχέδιον περὶ ἐκνόμου συνθηκολογίας ἐγκατελείρηθ' ἡ δ' ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα καὶ αὐτοὶ οἱ χαλωθέντες βαθμηδὸν ἀναγνωρίσουσι.

Μὴ νομίζωσι δ' οἱ τὸ φυλλάδιον ἐκδόντες, ὅτι ἀναγράφοντες δικηγορικὰς προνομίας ἀνυπέρευτος, καὶ τὴν πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς ἀπειθεῖαν διδάσκοντες, τὴν ἐλευθερίαν ὑπηρετοῦσι καθότι προϋποτίθησι μὲν αὐτὴ αἰστηρᾶν εὐθύνην τῶν δημόσια καθήκοντα διαχειριζομένων, ἅμα ὅμως καὶ ἀνάλογον τοῦ σκοποῦ ἐλάχιστον καθήκοντος ἐξουσίαν, καὶ πλήρη κατὰ τὴν εἰλικρινῆ αὐτῶν ἐνάσκησιν παρὰ πάντων σεβασμῶν, ὧν ἄνευ οὐδ' ἡ τοῦ καθήκοντος ἐτελέσει ἐπιτή, οὐδ' ἀσφαλῆς ἡ τῶν πολιτῶν ἐλευθερία, ὑπὲρ ἧς πάντα τὰ δημόσια λειτουργήματα κείνται.

A.

Ὁ περὶ ἐκτάκτου ἐφεδρείας τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ νόμος ἐκτυπωθεὶς εἰς φυλλάδιον, ἀπαρτιζόμενον ἐκ σελ. 16, πωλεῖται εἰς τὸ τυπογραφεῖον μας ἀντὶ λεπ. 13.

ΠΥΡΙΤΙΣ ἀξιολόγων ποιότητων πωλεῖται χονδρικῶς παρὰ τῷ ἐνταῦθα κ. Ν. Β. Καβούρ.

Παρὰ τῷ ἰδίῳ εὐρίσκονται πρὸς πώλησιν καὶ χρυσὰ ΩΡΟΛΟΓΙΑ ἀγγλικά τοῦ καλλιτέρου ὠρολογοποιῦ τοῦ Λονδίνου δι' ἄνδρας καὶ γυναῖκας.

Ὁ κ. Ν. Β. Καβούρ ἀναλαμβάνει νὰ προμηθεύσῃ ἀγγλικά ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΑ τῆς τελευταίας τελειοποίησεως αὐτῶν, κατ' εὐθείαν παρὰ τῶν καλλιτέρων κατασκευαστῶν τοῦ Μίλνερ ἢ τοῦ Τάν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἢ εἰς θέσιν Χροῦσα διώροφος καὶ εὐρύχωρος ΟΙΚΙΑ τοῦ δικηγόρου κ. Ι. Μακρυωνίτου, καλῶς περιποιημένη. Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὸν ἴδιον.

ΟΙΚΙΑΙ δύο τῶν ὄρφανῶν Πέτρου Σκάση, κείμεναι εἰς χωρίον Ἐπισκοπεῖον, κατὰ τὴν θέσιν Καμάραις (ἐπὶ τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ), ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ. Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὸν ἱετρὸν κ. Θ. Σκάσην.

ΠΙΝΑΞ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ.

Τιμαὶ ὑπὸ διαμετακόμισιν μὲ 6 0/0 ἔκπτωσιν.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ.

Παρία ἰνζ.	32 λιτρ.	7 δρ.	Β. Δ.	11 1/2	—	13 1/2	τὸ κομ.
»	»	30	»	6	»	10 1/2	»
»	»	28	»	5,8	»	9	»

Τζήτια Ἀγγλίας	λεπ.	»	45—55	τὴν ὑάρδ.
Μαρδαπολάμια	δρ.	»	20—22.	

ΝΗΜΑΤΑ.

Νῆμα στριμμέν.	8/14	δρ.	Β. Δ.	13	—	13 1/2.
» βλοῦ	8/14	»	»	15	—	15 1/2.
»	16/24	»	»	17 1/2	—	18.
» κοινόν	16/24	»	»	12 1/2	—	13 1/2.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Δουλάκια	δρ.	Β. Δ.	33—35.
Κρεμέζια	»	»	13—13 1/2.
Πυρίτις Φιλῆ	»	»	16 1/2—17 1/2 τὸ βαρ.
Ρῶμι	»	»	2.80—2.85 τὸ γαλ.
Καλαῖ	»	»	3.60—3.65 τὴν ἑκάν.
Πεπέρι	»	»	1.70—1.80
Αἰβάνι	»	»	1 —1.05
Αἰρέλαια	»	»	1.15—1.20

Νομισματα.	Ἀγορῆς.	Ταμιακά.
Λίρα Τουρκίας	δρ. 33.10	δρ. 26.10
» Ἀγγλίας	» 36	» 28.35—40. ζητ.
» Γαλλίας	» 28.90	» 22.75—80. » σπάν.

Ἐπερτίμησις χαρτονομίσματος 27 0/0 ἐπ' ἀνταλλαγῆ μὲ 20/άρια 4.95—96.

Συναλλάγματα 3/μ. Λίρα Ἀγγλίας δραχ. 28.60 — 28.80 φράγκου δραχ. 1.13—1.13 3/4 φιορίνιον δραχ. 2.20—2.22.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Α Δ Ε Λ Φ Ω Ν Φ Ρ Ε Ρ Η

(παρὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας).